

til at bringe Sagen under Dmtale; thi at han isøvrigt har været velvillig stemt mod Kommunerne, og at disse for den Udførelse af Sagen, som han har givet, skulde vide ham Tak, det troer jeg, at jeg, ved senere hen at omtale nogle enkelte Punkter i Lovforslaget, vil kunne paavise, at der ikke er nogen særlig Grund til. Jeg troer, at den ærede Forslagsstiller, ved at søge at bringe et Middel tilveie til en bedre Orden i Kommunerne, ikke har grebet Sagen an fra den rette Side, jeg troer, at Raad for Ordens Vedligeholdelse og for en bedre Polititilstand i Landet bør søges paa en anden Ved. Dersom det var saa, at Beboerne i Kommunerne vare af en særegen urolig Natur, og at der i det Hele taget var Tilbøielighed hos dem til at gjøre Optøier, og dersom det var saa, at de, der gjorde Optøier, hørte til den egentlig vederheftige Deel af Befolkningen, saa kunde der vel være Grund til at søge at forhindre slige Uregelmæssigheder ved at ramme dem med Pengetab, igjennem Kommunens Kasse. Men det troer jeg ingenlunde, man kan sige. Jeg troer ingenlunde, at der er Noget, som tyder hen paa, at Befolkningen i det Hele, det være sig i Provindserne eller i Hovedstaden, er særlig tilbøielig til at gjøre Optøier, og mindst de, hvem Kommunekassens Tilstand ligger paa Hjerte, og jeg mener derfor, at Sagen burde tages fra en anden Side. Det maa vistnok indbrømmes, at Politiforholdene i Kommunerne langtfra ere saaledes, som de burde være, og at i det Hele taget, hvis der i en Kommune eller udenfra kommer en Hjemfølgelse af Optøier over den, der da kun findes liden Garanti for, at disse ville blive standsede med den mindst mulige Skade, og der er endnu mindre Garanti for, at de vilde blive forudsete og forhindrede; men jeg troer, at Grunden dertil maa søges i selve Politimagtens mangelfulde Tilstand, at Grunden maa søges deri, at Politimagten baade med Hensyn til sin nummeriske Styrke og med Hensyn til sin Bestaffenhed ingenlunde fyldestgjør de Fordringer, som man kunde stille til den. Det er nu her ingenlunde min Mening at ville reise nogen Besværing over dem, der egentlig staae i Spidsen for Politimagten i Provindserne, men hvad jeg navnlig troer, der er Grund til at beklage

sig over, det er over det Personale, som gives dem at virke med, Politibetjentene. Og Grunden til, at man saa ofte har Anledning til at klage over dem, er efter min Mening den mangelfulde urigtige Maade, hvorpaa de i Provindserne bringes tilveie. Det vil være den ærede Forsamling bekendt, at Politibetjentposterne blive besatte med saakaldte „veltjente“ Underofficerer fra Armeen, og at Kommunen ligesaa lidt som Politimesteren have nogenstomhelst Myndighed til at vælge de dygtigste, de virksomste og de meest passende Mænd til at være Politibetjente, men at disse ligefrem blive dem paaførte af Krigsbestyrelsen. Dette er i høi Grad hemmende for en god Politimagts Udførelse i Provindserne, ikke alene med Hensyn til, at selve Personalet der ved ingenlunde er, saaledes som det bør være, men ogsaa med Hensyn til Kommunernes Beredvillighed til at votere de nødvendige Summer, for at faae en tilstrækkelig Politistyrke. — Det er ganske naturligt, at en Kommune, naar en Politimester forlanger en Forøgelse i Politibetjentenes Antal, først undersøger, om de Politibetjente, som allerede ere tilstede, ere saaledes, som de burde være, og om den Magt, som de kunne udgjøre, hvis de vare virksomme og dygtige Folk, vilde være tilstrækkelig, eller om den tværtimod kun nu er utilstrækkelig paa Grund af Personalets Bestaffenhed, og naar Kommunen da betænker, at den ved en Forøgelse ene og alene opnaaer at faae een eller flere udfikkede Personer til, saa vil man ganske naturligt være tilbøielig til at bevilge flere Midler til Politimagtens Forøgelse.

Hvad selve Retfærdigheden af det foresiggende Lovforslag angaaer, er det allerede tilstrækkelig fremhævet af den høitærede Justitsminister, at der, hvor Ansvar for Kommunens No ligger, der maa ogsaa Ansvar for den Skade, som opstaaer, naar Uro opkommer, være, og da, som anført, Ansvar for Kommunernes No ikke ligger hos Kommunen, saa kan den heller ikke med Retfærdighed bære Ansvar for, at der opkommer Uro. Jeg troer, at det allerheldeste Exempel for at vise dette, et Exempel, som allerede een Gang her er bleven anført, er de beklagelige Optrin, som nylig have fundet Sted i Korsør. Det forekommer mig at være den